

вимагають великих енергетичних витрат для зберігання та обробки даних, це може мати негативний вплив на навколишнє середовище. Однак деякі країни та інститути також працюють над розвитком енергоефективних технологій для цифрових валют, що дозволить зменшити їх екологічний слід.

Отже, впровадження цифрових валют має величезний потенціал для змін у світовій економіці. Вони можуть покращити доступ до фінансових послуг, зменшити витрати на трансакції, підвищити ефективність монетарної політики та забезпечити більшу безпеку фінансових операцій. Проте це також ставить низку викликів, зокрема щодо забезпечення конфіденційності, фінансової стабільності та змін у функціонуванні традиційних фінансових інститутів. Важливо, щоб держави та міжнародні організації розробляли чіткі стратегії та механізми для безпечного і ефективного впровадження цифрових валют.

Міхеєв О.С., Варакута А.О.
Науковий керівник: к.е.н., доц. Андрушкевич Н.В.
Приватний вищий навчальний заклад
«Європейський університет»
м. Київ, Україна

ЕКОНОМІЧНІ МЕТОДИ ТА ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Стан і ефективність використання оборотних активів є ключовими факторами фінансового успіху підприємства. Однак різке зростання інфляції, зниження фінансової дисципліни, критичне скорочення обсягів оборотних коштів та інші наслідки фінансової кризи змушують підприємства змінювати підходи до управління цими активами. Це вимагає перегляду фінансової політики, пошуку нових джерел фінансування та оперативного вирішення проблем, пов'язаних із підвищенням ефективності використання оборотних коштів.

Економічні методи управління оборотними активами займають значне місце у системі управління підприємством, оскільки оборотні активи представляють частину сумарних активів підприємств, і передбачають вирішення двох основних питань: знаходження оптимального рівня інвестицій

у оборотні активи; визначення співвідношення джерел короткострокового та довгострокового фінансування підтримки рівня оборотних активів.

Рішення з цих питань залежить від компромісу між ризиком і рентабельністю. Зниження рівня оборотних активів, за умови, що таки забезпечується обсяг продажу, призводить до зростання прибутковості (рентабельності) сумарних активів. Така стратегія веде до низького чи негативного рівня чистого оборотного капіталу. Однак при зростанні рентабельності зростає ризик, який пов'язаний з можливістю не утримати оборотні активи на рівні, достатньому для виконання грошових зобов'язань підприємства та забезпечення належного обсягу продажу.

Управління оборотними активами здійснюється на основі таких принципів:

1. Формування ефективного складу та структури оборотних коштів.
2. Встановлення потреби у оборотних активах.
3. Пошук та вибір джерел фінансування оборотних коштів.
4. Зростання ефективності використання оборотних коштів за рахунок прискорення оборотності активів.
5. Гарантування безпеки оборотних активів.

Зараз виділяють три основні моделі управління оборотними активами:

1. Агресивна модель. Підприємство активно збільшує обсяги поточних активів, має великі запаси готівкових коштів, сировини, готової продукції та значну дебіторську заборгованість. У такій моделі частка поточних активів у загальному обсязі активів є високою, а період їх оборотності - довгим.

2. Консервативна модель. Підприємство обмежує зростання поточних активів, що знижує їх частку в загальному обсязі активів. Період оборотності оборотних засобів при цьому короткий. Такий підхід характерний для умов стабільності та передбачуваності.

3. Помірна модель. Підприємство дотримується збалансованого підходу, при якому поточні активи становлять приблизно половину всіх активів. Період

оборотності середньої тривалості, а рівень рентабельності активів і ризик неплатоспроможності залишаються на середньому рівні.

Таким чином, найважливішою проблемою управління активами та пасивами підприємства у короткостроковому аспекті діяльності є пошук компромісу між забезпеченням достатнього рівня рентабельності активів та забезпеченням поточної платоспроможності. В даний час прийнято розрізняти три основні типи моделі управління оборотними активами (три підходи до формування оборотних активів): агресивна, консервативна та помірна, що відрізняються за рівнем співвідношення ризику та прибутковості.

Мужайло Р. В.
Науковий керівник: к.е.н., доц. Скорик М.О.
Державний податковий університет
м. Ірпінь, Україна

ЦИРКУЛЯРНІ СТРАТЕГІЇ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ У МІЖНАРОДНІЙ ТОРГІВЛІ

Сучасна міжнародна торгівля агропродовольчою продукцією все частіше орієнтується на принципи сталого розвитку, де циркулярні бізнес-моделі стають ключовим інструментом формування конкурентних переваг. У відповідь на глобальні екологічні виклики, посилення регуляторних вимог та зростаючий попит споживачів на екологічно чисту продукцію, аграрні підприємства адаптують свої стратегії управління ресурсами через циркулярний підхід. Це передбачає мінімізацію відходів, повторне використання органічних залишків, зниження споживання невідновлюваних ресурсів та оптимізацію логістичних процесів.

Застосування циркулярних стратегій у міжнародній аграрній торгівлі базується на принципах ресурсоефективності та замкнутих циклів виробництва. Це включає використання вторинних ресурсів, таких як компостування органічних залишків для підвищення родючості ґрунтів, виробництво біогазу зі сільськогосподарських відходів або застосування переробленої упаковки для